

selv, men da den ærede Indenrigsminister ikke ret længe kan være tilstede her i Thinget, skal jeg opsætte at udtale mig derover til senere.

Indenrigsministeren: Der kan fra min Side ikke være Noget til Hinder for, at Andragendet henvises til Indenrigsministeriet men det vilde ikke være oprigtigt handlet af mig, hvis jeg ikke udtalte som min Overbevisning, at det ikke vil føre til Noget. Jeg skal foreløbig bemærke, at det hele Forhold fuldkommen korrekt og klart er blevet fremstillet af den ærede Ordfører, og at jeg ikke har Noget at tilføie, da der her ikke er Anledning til at gaae videre ind paa at betragte den Side af Sagen, hvoraf den ærede Ordfører har givet et saa klart Billede. Andragendet gaaer ud paa, at der skal nedsettes en Kommission, for at undersøge de omtalte Forhold, men jeg maa ærligt tilstaae, at jeg ikke veed, hvem jeg skulde vælge til denne Kommission, og hvad jeg skulde give den at bestille. Den, som kender Forholdene bedst, er Kjøbenhavns Magistrat, og jeg troer, at de ærede Herrer, som have skjænket den Beretning, der i Begyndelsen af denne Session blev forelagt det ærede Thing, deres Opmærksomhed, ville ogsaa have fundet, at der deri er givet en fuldstændig klar og upartist Fremstilling deraf; Enhver, som jeg vilde anmode om at indtræde i Kommissionen, vilde være mindre sagkyndig i de paagjældende Forhold end de Mænd, som have arbejdet i Sagen og afgivet Beretning. Jeg veed heller ikke, hvad Opgaven skulde være; thi hvad der i den Henseende kunde være at gøre eller ikke vil berøe paa Beslutninger, som tages af Regjeringen og Rigsdagen, idet der med Hensyn til de faktiske Forhold aldeles ikke er nogen Uklarhed eller nogen af de Forudsætninger tilstede, som ellers ligge til Grund, naar man undergiver en Sag en særlig Kommissions Behandling. Hvad de enkelte Punkter angaaer, som Klageaalet omfatter, saa har den ærede Ordfører allerede bemærket, at et af de Forhold, hvori det tænkes at skulle staae i Kommunens Magt at gjøre Forandringer, er Forholdet med Hensyn til Grundtaxten; men efter min Overbevisning ere Ulemperne derved fuldstændig eller ialtsald i det Væsentlige afhjulpne,

idet Forholdstallet er forandret fra 3,000 til 5,000, og om man end vilde sætte et andet Tal, saa har det Intet at bethyde med Hensyn til det finansielle Resultat, da det, som vedkommende Grundeiere betale i Grundskat, er en forsvindende Størrelse i Forhold til, hvad de i det Hele taget betale; det vil ogsaa fremgaae af Beretningen, at der virkelig for dem er et meget gunstigt Forhold i Grundskattens Ansættelse, jeg troer, at man kan udtrykke det saaledes, at de Høiestbesatte udenfor Voldene i dette Punkt staae i Klasse med de Lavestbesatte indenfor samme. Klagerne, som lyde med Hensyn til Forholdstallet, ere, som sagt, afhjulpne ved et forandre 3,000 til 5,000, og der kan eller bør ikke skee nogen yderligere Forandring, men i alt Fald vilde enhver Forandring, som man kunde gjøre, ikke have nogen praktist Betydning, da det, som har en saadan, allerede er skeet. Det er bekjendt, at Staten og Kommunen ere lige interesserede i dette Spørgsmaal, idet jeg ikke troer at feile meget ved at sige, at de Paagjældende svare 4 Skilling af hver Kv. Alen til Staten og 4 Skilling og en Brok til Kommunen, og jeg seer ikke, at der kan skee nogen Forandring for Kommunens Vedkommende, uden at der ogsaa skeer Forandringer ligeoverfor Staten; thi disse to Forhold staae i saa nøie Sammenhæng med hinanden, som to Skatter kunne gjøre det. Dernæst maa jeg ogsaa erindre om, at man ikke behøver nogen Kommission for at nedsette Skatten fra 4 s. f. Gr. til 2 s., thi en saadan Vættelse kan Enhver udregne, og Spørgsmaalet er altsaa kun, om der er Anledning til at foretage nogen Nedsettelse, men dette kan hverken besvares af Kommissionen, Magistraten eller Regjeringen, men kun ved en ny Lov. Jeg skal nu ikke principmæssig erklære mig imod, at der indrømmes lokale Skattenedsættelser, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er Noget, som ikke kan eller bør skee, naar der ikke kan opvises ganske særlige Omstændigheder. Saadanne vare f. Ex. tilstede, da der blev indrømmet Hven Ribe en Skattenedsættelse, fordi hele denne By, saa at sige, levede af Sildefiskeriet, hvilket ophørte, da Silbene forsvandt paa Grund af Aggerkanalens Gjennembrud, og Forholdet der stillede